

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

29 maart 2007

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heer Eloi Glorieux, de dames Mieke Vogels en Vera Dua
en de heren Rudi Daems, Jos Stassen en Jef Tavernier –**

betreffende de invoering van duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen en groene stroom

VERSLAG

**namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
uitgebracht door de heer Joris Vandenbroucke**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Johan Deckmyn,
Pieter Huybrechts, Jan Penris, Freddy Van Gaever;
de heren Carl Decaluwe, Jos De Meyer, Frans Peeters, Johan
Sauwens;
de heren Flor Koninckx, Bart Martens, Joris Vandenbroucke;
de heer Marc Cordeel, mevrouw Annick De Ridder, de heer
Marc van den Abeelen.

Plaatsvervangers:

de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heren
Wim Van Dijck, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch;
de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, Etienne Schouppe,
Jan Verfaillie;
de heren Gilbert Bossuyt, Jan Roegiers, Robert Voorhamme;
de heren Patrick Lachaert, Hugo Philtjens, Jul Van Aperen.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;
de heer Jan Peumans.

Zie:

1132 (2006-2007)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie behandelde op 14, 20 en 27 maart 2007 het voorstel van resolutie van de Groen!-fractie betreffende de invoering van duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen en groene stroom.

Het voorstel van resolutie werd met zeven stemmen, bij vier onthoudingen verworpen.

I. TOELICHTING DOOR DE EERSTE INDIENER

De heer *Eloi Glorieux* verklaart dat zijn fractie een voorstel van resolutie heeft ingediend dat pleit voor de invoering van duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen en de aanmaak en het gebruik van groene stroom.

Olie is een schaars goed aan het worden en de verbranding ervan stuurt aanzienlijke hoeveelheden broeikasgassen de atmosfeer in. Het is belangrijk aandacht te hebben voor de bijdrage van herteelbare grondstoffen tot een alternatief grondstoffen- en energiebeleid.

Herteelbare grondstoffen of 'biogene' grondstoffen (grondstoffen van biologische oorsprong, grondstoffen die de eigenschap hebben dat ze terug aangroeien, dat ze vernieuwbaar zijn) zijn afkomstig van land- en bosbouw, die niet als voedingsstof maar als grondstof voor de industrie of als energiebron kunnen worden ingezet. Ze kunnen uitputbare fossiele brandstoffen als aardolie, aardgas en kolen vervangen en zo bijdragen aan minder vervuilende uitstoot en een vermindering van het broeikaseffect. Met herteelbare grondstoffen is een echte kringloop-economie mogelijk. Bij gebruik ervan is het nodig dat er een rangorde wordt gehanteerd om te zorgen voor een efficiënte aanwending. Het gebruik als grondstof zou steeds voorrang moeten krijgen, dan de inzet voor de directe opwekking van energie en pas in laatste instantie het gebruik als brandstof voor transport.

Door het uitstippelen van een strategie 'van olie naar bio' kan de afhankelijkheid van fossiele grondstoffen, en dat zowel op energetisch vlak als op vlak van grondstoffenverbruik, op langere termijn afgebouwd worden.

De eerste generatie energiegewassen (koolzaad, soja, palmolie enzovoort) dreigt in concurrentie te komen met de voedselproductie of met het behoud van natuur. Een echt duurzame aanmaak van biobrandstoffen zal allicht maar mogelijk zijn na de definitieve

doorbraak van een tweede generatie van biobrandstoffen (bijvoorbeeld op basis van stro, maïskolven, organisch afval uit de voedingsindustrie). Maar ook hier zullen we voorzichtig moeten tewerkgaan, want er is nog veel onduidelijkheid over de energie- en kostenefficiëntie ervan.

Het lid stelt dat herteelbare biomassa op drie manieren kunnen worden ingezet: als grondstof in de industrie, als brandstof in de energieproductie of als motorbrandstof voor motorvoertuigen.

Wat de inzet van herteelbare stoffen als grondstof betreft, stelt de spreker dat het viWTA (Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek) de mogelijkheden onderzocht heeft van de zogenaamde 'witte biotechnologie' in Vlaanderen. Het viWTA verwijst naar een McKinsey-rapport dat stelt dat nu wereldwijd al 5% van alle grondstoffen in de chemie gebaseerd zijn op biomassa. Men acht het mogelijk dat dit percentage op korte termijn zal verdubbelen.

Wat de inzet van herteelbare stoffen voor de energieproductie betreft, stelt de heer Glorieux dat wat het energiepotentieel van biomassa in Vlaanderen betreft, ODE-Vlaanderen berekende dat het maximaal potentieel 1 à 2 terrawattuur bedraagt. Dat is goed voor de bevoorrading van 280.000 à 570.000 gezinnen. Daarnaast kan nog een thermische valorisatie van 5 à 10 petajoule (PJ) per jaar bereikt worden. De grootste mogelijkheden zitten in Vlaanderen in de valorisatie van bestaande organische fracties. Een tweede mogelijkheid is de teelt van energiegewassen en korte omloophout. Uit een studie van het Steunpunt Duurzame Landbouw blijkt echter dat de teelt van energiegewassen in Vlaanderen nooit een grote bijdrage kan leveren aan de energievoorziening in Vlaanderen, gewoonweg omdat er te weinig oppervlakte in Vlaanderen beschikbaar is. Anderzijds kan valoriseerbare biomassa ook ingevoerd worden. Daarmee gaat dan natuurlijk wel een deel van het economisch en ecologisch voordeel verloren. De voormalige dieselcentrale van elektriciteitsproducent SPE in Harelbeke verbrandt nu al 30.000 ton palmolie per jaar voor de elektriciteitsproductie. De roep om duurzaam geproduceerde palmolie wordt dan ook steeds groter, maar het certificatiesysteem met duurzaamheidscriteria en bijhorende controlemechanismen is nog niet operationeel. Minister Peeters wil wachten op een Europese regeling. In afwachting pleit Groen! voor het zelf toepassen van de duurzaamheidscriteria die internationale organisaties zoals WWF al ontwikkeld hebben. De benutting van biomassa voor energieproductie mag echter in zijn geheel nooit ten koste gaan van de inzet van biomassa als grondstof. Dit probleem stelt zich in Vlaanderen nu al voor hout: niet-verontreinigd afvalhout dat gerecycleerd kan worden in de spaanplatenindustrie,

wordt verbrand met energierecuperatie, wat een minderwaardige valorisatie inhoudt. Maar gebruik van biomassa enkel om stroom te produceren (zonder koppeling met de productie van warmte) haalt slechts een rendement van tussen de 15 en 30% en is niet zinvol. Ook het gebruik van aardolie of aardgas is in deze toepassing uiteraard niet zinvol. Op deze wijze wordt het biomassapotentieel voor de hernieuwbare energie-economie niet efficiënt omgezet. Stroom uit vaste biomassa zou maar mogen vergoed worden als bij de productie minstens een rendement van 50 à 65% kan worden verzekerd. Dat is zeker niet het geval voor elektriciteitsopwekking uit biomassa of uit verbranding van afval.

Het derde mogelijk gebruik van herteelbare stoffen kan als motorbrandstof. We blijven massaal veel kostbare olie verbruiken in het transport. Olie is evenwel een schaarse en steeds duurder wordende fossiele grondstof, waarvan de verbrandingsgassen rechtstreeks onze gezondheid schaden en het klimaat op aarde verstoren. Een duurzame oplossing is maar mogelijk binnen een kader waarin gekozen wordt voor minder transport en een omschakeling naar duurzame transportmodi. In tweede instantie kunnen schonere voertuigen en schonere brandstoffen bijdragen aan een oplossing, inclusief een verhoging van het rendement van de brandstofmotor waar nog een enorm ontwikkelingspotentieel ligt.

Groen! is voorstander van biobrandstoffen, op voorwaarde dat het uitsluitend gaat om duurzame brandstoffen op basis van hernieuwbare biomassa. Volgens een Europese richtlijn moet elke diesel- en benzinepomp in ons land minstens 5,75% biobrandstof bevatten tegen 2010. Momenteel liggen in Europa teksten op tafel die dit percentage tegen 2020 willen optrekken naar 10%. Eind vorig jaar heeft de federale regering bekendgemaakt welke producenten bioethanol en biodiesel op de Belgische markt mogen brengen. Daarbij werden een aantal ecologische criteria mee in rekening gebracht volgens het bepaalde in de federale wet op de biobrandstoffen van 10 juni 2006. De bepalingen in deze wet volstaan niet. Het gaat niet om dwingende voorwaarden, eerder om indicatieve waarden. Een lijst van randvoorwaarden is zeker niet volledig. De wet zou dan ook best aangescherpt worden en op Vlaams niveau kunnen ons inziens best striktere voorwaarden gehanteerd worden.

Welke elementen maken dat biobrandstoffen aan duurzaamheidscriteria moeten onderhevig gemaakt worden?

In de eerste plaats is er het ruimtebeslag. De productie van biobrandstof vergt veel ruimte: om een auto een jaar te laten rijden, is een voetbalveld met koolzaad nodig. Als we willen dat biobrandstoffen een

deel van de oplossing vormen voor de milieuproblemen die door de transportsector veroorzaakt worden, dan zullen we hoe dan ook een deel van de nodige biomassa van buiten Vlaanderen en zelfs van buiten de EU moeten invoeren. Bij de invoer van bijvoorbeeld koolzaad voor de aanmaak van biodiesel uit Europese landen zoals Frankrijk, is controle op de herkomst en op de duurzame productie van de bioteelten makkelijker te realiseren. Als de gewassen in de toekomst geteeld worden in ontwikkelingslanden in het Zuiden, wordt de controle moeilijker en de kans op niet duurzame productiewijzen groter.

Er is de manifeste kaalslag van regenwouden. In het plantseizoen 2004-2005 werd maar liefst 1,2 miljoen hectare soja aangeplant in het Amazonewoud. In Mato Grosso, de Braziliaanse deelstaat met de grootste oppervlakte aan soja-aanplantingen, is al een derde van het tropische regenwoud verdwenen. Het grootste deel van de soja die in België wordt geïmporteerd wordt momenteel niet voor biobrandstof gebruikt, maar is voor veevoeder bestemd. Zonder bijzondere aandacht voor een aantal duurzaamheidscriteria zal de productie van biobrandstof uit sojaolie deze trend nog versterken. De internationale milieuorganisatie Greenpeace lanceerde recent het rapport: 'Eating up the Amazon'. Hierin wordt onder meer de rol van multinational Cargill bij de vernietiging van het Amazonewoud aangekaart. Cargill is een van de bedrijven die biobrandstoffen in ons land wil beschikbaar stellen. Uit het Greenpeaceraapport blijkt dat de industriële teelt van soja in Latijns-Amerika een grote nefaste impact heeft op het leefmilieu, niet in het minst als gevolg van de massale ontbossing. Deze ontbossing gaat meestal gepaard met bosbranden. Talrijke grondconflicten met lokale bevolkingsgroepen komen voor en het gebruik van geweld wordt niet geschuwd. Bovendien zorgt deze sterk gemechaniseerde cultuur voor minder jobs dan bij de familielandbouw. Salarissen zijn laag en werkomstandigheden laten vaak te wensen over. De Braziliaanse autoriteiten hebben al verschillende gevallen van slavernij ontdekt. De ontwikkeling van de massa sojaplantages in Brazilië en Argentinië, voor een groot deel bestemd voor export, heeft ook een impact op de voedselzekerheid. Sinds Argentinië zich in 1996 op de grootschalige teelt van ggo-soja heeft gestort, moet het land voedsel importeren.

Cargill is een van de vier grote buitenlandse multinationals die het grootste deel van de Braziliaanse sojahandel controleren. Dit bedrijf is alsmaar meer betrokken bij de vernietiging van de regio, een genetische schatkamer waar zich zowat 30% situeert van de biodiversiteit op land. Niet alleen in Latijns-Amerika, maar ook in Azië worden oerbossen vernietigd voor de aanplant van energieteelten.

Een ander element zijn de stijgende voedselprijzen.

Ook als de energieteelten niet ten koste gaan van regenwouden, maar bijvoorbeeld op landbouwgronden in westerse landen geteeld worden, kunnen er problemen ontstaan voor de arme bevolkingen in het Zuiden. Lester Brown van het Earth Policy Institute wees recent op de onlosmakelijke band tussen de verdubbeling van graanprijzen voor voedsel en de toenemende bio-ethanolproductie in de VS. Met als gevolg stijgende voedselprijzen in ontwikkelingslanden als Mexico. De FAO en de Europese voedingsindustrie kwamen met vergelijkbare waarschuwingen. Een topman van Heineken kondigde zopas aan dat de prijs voor bier ook duurder wordt door de toenemende vraag naar graan voor biobrandstoffen.

De EU, noch België of Vlaanderen hebben algemene duurzaamheidscriteria vastgelegd voor de productie van biobrandstoffen. De federale overheid heeft in haar wet op de toekenning van accijnsvrije quota voor biodiesel of bio-ethanol slechts een beperkt aantal criteria ingevoerd. De kans is dus reëel dat binnenkort onze auto's rondrijden op biodiesel uit landen als Maleisië, Indonesië en Brazilië, landen waar al veel tropisch regenwoud plaats moest ruimen voor de niet-duurzame teelt van biomassa-plantages, en waar een loopje genomen wordt met onder meer het milieu, de landrechten van de lokale bevolking en de arbeidsomstandigheden en de mensenrechten.

Brandstoffen uit biomassa kunnen en moeten een bijdrage leveren aan het oplossen van de olieschaarste en de klimaatproblematiek, maar de productie ervan moet op duurzame wijze gebeuren. Een voorbeeld zou de productie van biobrandstof uit jatropha kunnen zijn. De vruchten van de jatrophastruik zijn zeer olierijk en dus ideaal voor de aanmaak van biodiesel of beter nog voor gebruik als pure plantaardige olie. In tegenstelling tot bijvoorbeeld soja heeft jatropha geen vruchtbare grond nodig die anders voor de productie van voedsel voor de lokale bevolking zou kunnen worden gebruikt. Jatropha groeit op dorre woestijngrond, zodat er geen tropisch regenwoud voor moet worden gekapt. In een duurzaamheidsindex scoort jatropha dan ook veel beter dan soja of palmolie.

Met dit voorstel van resolutie willen we een verdere aanzet geven om te komen tot echte duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen. In de vroeger al gestemde resolutie over biobrandstoffen (*Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 174/1*) werden geen duurzaamheidscriteria vastgelegd. In tussenkomsten in de commissie bleek hierover nochtans een consensus te bestaan. Vandaar deze aanvullende resolutie.

In deze resolutie vragen de indieners aan de Vlaamse Regering steeds voorrang te geven aan de inzet van biomassa als grondstof, voor energetische toepassin-

gen steeds voorrang te geven aan de toepassingen met hoogste energetisch rendement. Dat de Vlaamse Regering in haar beleid inzake de toepassingen van biobrandstoffen verankert dat enkel biobrandstoffen van duurzame herkomst worden gebruikt en hierbij de volgende criteria hanteert: er kan enkel gebruik worden gemaakt van biobrandstoffen met een positieve energiebalans; biobrandstoffen moeten minstens even goed en liefst beter presteren wat de uitstoot van andere pollutanten betreft, zoals bijvoorbeeld fijn stof of NOx; de teelt van biomassa waaruit de biobrandstof gemaakt wordt mag geen directe of indirecte concurrentie vormen met de voedsel- of drinkwatervoorziening of de lokale energiebevoorrading in het land en de regio van herkomst; de teelt van biomassa mag geen negatieve gevolgen hebben voor de natuurlijke nutriëntenbalans; de teelt van biomassa mag niet ten koste gaan van de landrechten of de mensenrechten van de plaatselijke bevolking; bij de teelt van biomassa mag er geen sprake zijn van de vernietiging van tropisch regenwoud of andere bijzondere ecosystemen voor plantages; bij de teelt van biomassa wordt geen ondeskundig en onnodig gebruik gemaakt van kunstmest of pesticiden; de teelt van biomassa mag niet leiden tot een achteruitgang van de lokale biodiversiteit door de introductie van monoteelten; bij de teelt van biomassa wordt geen gebruik gemaakt van genetisch gemanipuleerde organismen. Deze duurzaamheidscriteria worden ook gehanteerd in alle vergunningenprocedures en subsidieregelingen. Men vraagt aan de Vlaamse Regering geen groenestroomcertificaten of andere steun toe te kennen aan energieproductie op basis van biomassa die:

- a) niet aan deze duurzaamheidscriteria beantwoordt;
- b) geen voldoende hoog energetisch rendement haalt (minstens 50 à 65%).

Voor het bereiken van de doelstelling inzake vervanging van fossiele brandstoffen door biobrandstoffen als voorzien in de Europese richtlijn 2003/30/EG, uitsluitend rekening te houden met biobrandstoffen die voldoen aan hogergenoemde duurzaamheidscriteria.

De resolutie dringt erop aan maximale ondersteuning te bieden voor koud geperste plantenolie. Er bij de federale regering en de Europese Commissie op aan te dringen dat:

- a) de hierboven beschreven duurzaamheidscriteria als dwingende voorwaarden worden opgelegd;
- b) de auto-industrie te verplichten om brandstofmotoren met hoog rendement te produceren en op de markt te brengen.

II. BESPREKING

De heer *Pieter Huybrechts* herhaalt dat zijn fractie voorstander is van een gezonde mix van alle energiebronnen: fossiele bronnen, de nucleaire energie en ook de hernieuwbare en duurzame energie. Hij is het eens dat voor 100% moet geïnvesteerd worden in alternatieve energie. Fossiele brandstoffen zijn inderdaad eindig en het kost miljoenen jaren voordat ze opnieuw gevormd zijn. Biobrandstof heeft zeker in dat kader zijn plaats. Hij pleit wel voor enig realisme: onze energiebevoorrading moet gegarandeerd en betaalbaar blijven. In die zin heeft zijn fractie geen bezwaar om wat nu al in de landbouw geproduceerd wordt en thans als afval beschouwd wordt, om te zetten in schone energie. Hij is echter geen voorstander om dit aandeel dermate te verhogen dat het in concurrentie treedt met landbouwteelt bestemd voor voedsel. Hij heeft grote twijfels of de bewuste jatrophastruik de redding zal brengen. Hij huldigt het motto 'eerst zien, en dan geloven'. Hij stelt vast dat deze resolutie één groot verbod vertolkt en hij vreest dat er niet veel biobrandstoffen zullen geproduceerd worden. Concluderend is hij van mening dat dit voorstel weliswaar sympathiek oogt maar onrealistisch is. Om deze reden zal zijn fractie zich onthouden.

De heer *Jos De Meyer* refereert naar het antwoord van de minister op een vraag van de heer *Vandenbroucke*: "het opleggen van duurzaamheidscriteria voor de ontginning en de productie van de in te zetten brandstoffen is enkel zinvol in een internationaal kader. Er moet ook rekening gehouden worden met de regels van de Wereldhandelsorganisatie bij het opleggen van voorwaarden. In het kader van het Europees actieplan Biomassa heeft Vlaanderen gepleit voor een Europees systeem waarbij mee garanties worden geboden voor de duurzaamheid van biomassa. Vlaanderen zal een Europees initiatief zeker mee ondersteunen." Dit is de essentiële boodschap. Er is destijds een resolutie goedgekeurd in het Vlaams Parlement die besproken werd in de subcommissie Landbouw en waarvan de heer *De Meyer* de indiener was. Hij stipt aan dat ook Groen! deze resolutie mede goedgekeurd heeft. Het lid krijgt het gevoel dat Groen! nu met dit nieuw resolutievoorstel afstand doet van de resolutie die Groen! destijds mee heeft gestemd.

De heer *Joris Vandenbroucke* is van oordeel dat het voorliggende voorstel een belangrijk pijnpunt aankaakt waar zijn fractie ook erg gevoelig voor is, met name het gebruik van biomassa voor de productie van brandstoffen en energie. Dit kan inderdaad gepaard gaan met zeer onwenselijke effecten zowel ecologisch als op sociaal vlak. De heer *Glorieux* verwijst in die zin terecht naar de agrogigant *Cargill* die soja en andere biologische producten invoert die

we vervolgens gebruiken als veevoeder en om biodiesel te maken. Het bedrijf zet hier een groene pet op maar elders in de wereld trekt het zich niks aan van duurzaamheidscriteria. Hij is van oordeel dat deze resolutie terecht een aantal criteria hanteert die men in een ideale wereld zelf zou kunnen gebruiken om te bepalen wat in Vlaanderen mag ingevoerd worden. Hij vraagt zich af of we zelf in staat zijn om al die criteria te controleren en na te gaan of al de ingevoerde producten daaraan beantwoorden. Hij vraagt zich af of men de mensen en de middelen heeft om al deze producten op die manier te screenen. Dat is de reden waarom zijn fractie deze resolutie niet kan goedkeuren. De juiste vragen worden gesteld in deze resolutie maar we zijn in Vlaanderen niet in staat om deze zaken waar te maken.

Mevrouw *Annick De Ridder* begrijpt de bekommernis van de indieners maar ze stelt dat in de toelichting de voordelen van het gebruik van biobrandstoffen benadrukt worden terwijl in het beschikkend gedeelte maatregelen worden voorgesteld die de vereisten van de import nog strenger maken. Dat is een dubbelzinnigheid; zij gaat akkoord dat dergelijke criteria alleen in Vlaanderen invoeren, niet optimaal is. Het is vrij zinloos als er een Europees kader voorhanden is.

De heer *Eloi Glorieux* repliceert op de opmerking van de heer *De Meyer* dat er wel degelijk nood is aan een nieuwe resolutie. De situatie rond biobrandstoffen en vooral herteelbare gewassen is veel acuter geworden en door de bewustwording in een stroomversnelling terecht gekomen is. Bovendien zijn een aantal multinationals zich zeker de laatste maanden actief op deze markt aan het begeven. De effecten van de teelt van deze energiegewassen wordt hierdoor veel meer zichtbaar. Hij verwijst naar zijn toelichting in verband met het regenwoud en het gegeven dat mensen in erbarmelijke omstandigheden tewerkgesteld worden. Er is het fenomeen dat dergelijke gewassen op vruchtbare landbouwgronden geteeld worden. Dat waren voldoende redenen voor Groen! om dit initiatief te nemen.

Hij stelt vast dat alle sprekers de bekommernissen delen maar het niet zien zitten om een eigen Vlaams initiatief te nemen. Hij betreurt dit: het is inderdaad beter dat deze zaken Europees geregeld worden maar men heeft nu eenmaal nood aan pioniers en voortrekkerslanden. Waarom kan Vlaanderen die rol niet spelen en die ambitie niet hebben? Hij benadrukt dat Vlaanderen zelf regels moet uitwerken en initiatieven nemen om op Europees vlak een en ander in beweging te krijgen en dit thema op de agenda te plaatsen. Hij is best bereid om zijn resolutie te verfijnen maar is het niet eens dat Vlaanderen zelf niets onderneemt. Concluderend handhaaft de indiener zijn resolutievoorstel.

De heer *Joris Vandenbroucke* betwist dat hij alleen zijn handen in de lucht steekt. Hij verwijst naar het antwoord van minister Peeters op een schriftelijke vraag van de heer Ludo Sannen in verband met het gebruik van palmolie en andere biomassa. Daar wordt gesteld dat het Vlaamse Gewest eigenlijk de eerste regio is in Europa die bij de steun toekenning van groene stroom expliciet rekening houdt met de totale CO₂-emissies vanaf de teelt van de biomassa in het land van herkomst tot de groenestroomproductie-installatie in Vlaanderen. Daarmee is natuurlijk niet voldaan aan alle criteria die de resolutie opsomt, maar het is toch belangrijk dat we kunnen onderzoeken of geïmporteerde biomassa beantwoordt aan de hoogste duurzaamheidscriteria en dat ook doen. Dat is een zeer belangrijke stap maar hij vreest dat men met deze resolutie teveel hooi op de vork neemt.

De heer *Eloi Glorieux* repliceert dat dit antwoord in het beste geval een tegemoetkoming is aan de elf criteria die in deze resolutie worden opgesomd. Hij betwijfelt of men daarmee goed bezig is. Deze resolutie heeft bovendien de ambitie verder te gaan: hij verwijst naar punt 4 van het beschikkend gedeelte. Hij stipt aan dat een aantal items uit deze resolutie wel tot de volle bevoegdheid van Vlaanderen behoren en waar de Vlaamse overheid eigenhandig initiatieven kan treffen: in dit verband stelt hij dat biomassa enkel kan gebruikt worden op voorwaarde dat de installaties waarin ze gebruikt worden een zeker rendement halen anders gaat het over pure verspilling.

III. STEMMING

Het voorstel van resolutie van de heer Eloi Glorieux, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Rudi Daems, Jos Stassen en Jef Tavernier betreffende de invoering van duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen en groene stroom wordt met zeven stemmen, bij vier onthoudingen verworpen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Joris

Marc

VANDENBROUCKE

VAN DEN ABELEN
